

Quan sigui gran... NARRACIÓ D'ADULTS

Jo era la germana gran de set anys, amb tot el que comportava això, és a dir: cuidar i vigilar als meus germans petits.

Quan arribava el bon temps, els caps de setmana, la meua família i jo marxàvem amb la canaonera a Sant Quirze Safaja, Sant Quirico com deia el pare, a fer acampada lliure, sempre ens posàvem al mateix lloc, teníem el riu ben a prop. Cada cap de setmana era una aventura, anàvem amb bici, exploràvem el bosc, remuntàvem el riu a la cerca de granotes, serps, caps grossos, ens banyàvem... Abans de dormir, el pare ens feia un petó al front als meus germans i a mi. Jo l'hi deia: Quan sigui gran... Estudiaré a tots els animalots del bosc. El pare deia: Em sembla molt bé! i feia una rialla. Era una mena de ritual, comentar-l'hi al pare abans de dormir els meus desitjos. Només passava això a les nits màgiques de Sant Quirze. De bon matí, recorriem uns quans kilòmetres, per anar comprar el pa i la coca, quina coca! Podíem fer-ho amb cotxe, però ens agradava caminar. També ens manàvem els pares anar a buscar aigua a una font, haviem de caminar una bona estona, la meua germana i jo, això no ens agradava tant.

Quan sigui gran...

NARRACIÓ D'ADULTS

Després del petó del pare. Quan sigui gran... Vull saber tots els noms dels arbres i plantes. Em sembla molt bé! i reia. Desitjàvem que arribés el més sencer de vacances del nostre pare, per poder estar-hi més temps. Al estiu, va haver-hi un gran incendi, vam recollir-ho tot, i vam situar la caravana al mateix poble, en un terreny al costat del forn de pa.

Semblava una pel·lícula de guerra, estàvem rodejats de soldats, tots vestits de calor verd. Petó del pare. Quan sigui gran... Inventaré un robot, per evitar incendis. Em sembla molt bé! i reia.

Al cap d'uns anys, els pares van instal·lar la caravana al càmping de Sant Quirze, ens banyàvem en aquella piscina gegant, sense renunciar als banys al riu. Recordo que havia un home, conegut dels pares, que treballava al Zoo de Barcelona. Un dia ens va explicar que hi havia animals que menjaven altres animals vius, ens va dir a mi i als meus amics, que s'hi portàvem serps de riu, per cada serp, ens compraria un gelat, vam agafar moltes serps aquell mateix dia, l'endemà, tots teníem mal de panxa! L'home va pactar amb nosaltres, una serp per dia, els pares s'havíem assabentat, no podia ser bo menjar tants gelats, a més les pobres serps s'extingirien. Petó al front.

Quan sigui gran... Vull que tot estigui igual que avui, bé tot menys nosaltres clar. Em sembla molt bé! i reia. Quan era temporada de bolets, gaudíem molt, sobretot el meu pare.

Quan sigui gran... NARRACIÓ D'ADULTS

Els anys anàvem passant, hi començava l'època de noves inquietuds, de temps d'incomprensions, de primers amors, en fi, l'edat del pavo! Fins i tot hi va haver un temps que em cartejava amb un noi de Sant Quirze. Petó del pare. Quan sigui gran... Tindrè marit i fills. Em sembla molt bé!, rialla. Quan ens deia d'anar al càmping, la meua germana i jo no valíem. Al final ho passàvem bé, perquè teníem amics, però, canvi aquest cap de setmana feien una festa a la nostra ciutat i estàvem convidades. Quan sigui gran... Viurè en una gran ciutat. Em sembla molt bé!, però a mi em sembla que no, i reia.

Avui dia, sóc la dona més feliç d'aquest món, junt amb el meu marit i fills. És un plaer obrir la finestra de casa meua i contemplar el meravellós paisatge de Sant Quirze, poder passejar pels camins de Sant Quirze, respirar aquest aire pur de Sant Quirze, recollir balets, espàrrecs i plantes pels boscos de Sant Quirze,estic segura que el meu pare em contempla i està dient: Em Sembla molt bé!, i riu.